

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 11 kwietnia 2023 r., (data wpływu do Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W.: 14.04.2023 r.) T. N. złożył do Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. zawiadomienie o popełnieniu przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego M. M..

W złożonym zawiadomieniu, T. N. zarzucił radcy prawnemu M. M., że będąc jego pełnomocnikiem z urzędu, w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym (...) (...), sygn. akt (...), wprowadziła go w błąd co do treści art. 204 k.p.c., tj. co do procesowego terminu wniesienia powództwa wzajemnego, skutkiem czego powództwo wzajemne zostało uznane za niedopuszczalne. Radca Prawny M. M. poinformowała bowiem, że powództwo wzajemne można wnieść w sprawie również później, do rozprawy, podczas gdy możliwość wniesienia powództwa wzajemnego wygasła wraz z wniesieniem przez radcę prawnego odpowiedzi na pozew. Tym samym radca prawny M. M. doprowadziła do tego, że powództwo wzajemne było spóźnione.

W niniejszej sprawie – zdaniem T. N. – należy ustalić, czy wprowadzenie go w błąd przez radcę prawnego M. M. było jej celowym, zamierzonym działaniem, czy skutkiem niezajomości przepisów k.p.c.

Ponadto skarżący stwierdził, że w sprawie dyscyplinarnej o numerze RD 127/19 radca prawny M. M. podała niezgodne z faktami okoliczności. Skarżący do skargi nie załączył żadnych załączników.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. radca prawny M. B. (1), oceniając treść skargi z dnia 11 kwietnia 2023 r., postanowieniem z dnia 9 czerwca 2023 r., sygn. akt RD 53/23, na podstawie art. 305 k.p.k.,

art. 325a § 2 k.p.k., art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k., w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r.

o radcach prawnych (Dz.U. z 2022 r. poz. 1166) postanowiła odmówić wszczęcia dochodzenia

w sprawie możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego wobec radcy prawnego M. M. polegającego na tym, że:

- będąc pełnomocnikiem z urzędu dla T. N. w sprawie o sygn. akt (...) przed Sądem Okręgowym (...) (...), w maju 2019 roku wprowadziła skarżącego w błąd co do treści artykułu 204 k.p.c., tj. co do procesowego terminu wniesienia powództwa wzajemnego, w konsekwencji czego powództwo wzajemne wniesione przez skarżącego zostało uznane za niedopuszczalne jako spóźnione, bowiem radca prawny poinformowała skarżącego, że powództwo wzajemne można wnieść w sprawie również później – do rozprawy, podczas gdy możliwość jego wniesienia wygasła wraz z wniesieniem przez radcę prawnego odpowiedzi na powództwo

- wobec przedawnienia karalności czynu.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych

(...) W. radca prawny M. B. (2), analizując materiał dowodowy

w przedmiotowej sprawie oraz materiał dowodowy sprawy o numerze RD 127/19, prawomocnie zakończonej postanowieniem z dnia 19 lipca 2021 r., o umorzeniu dochodzenia, stwierdziła przedawnienie karalności.

W uzasadnieniu postanowienia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przytoczyła treść art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k., zgodnie z którym nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza gdy nastąpiło przedawnienie karalności oraz art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r.,

o radcach prawnych (Dz.U. z 2022 r. poz. 1166), który stanowi: nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od czasu popełnienia przewinienia upłynęły trzy lata,

a w przypadkach przewidzianych w art. 11 ust. 2 - rok.

Jak wskazuje Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego M. B. (2), z przeprowadzonych ustaleń wynika, że powództwo wzajemne zostało wniesione przez skarżącego w miesiącu maju 2019 r., oznacza to, że do chwili wniesienia skargi (kwiecień 2023 r.) upłynęło niemal 4 lata.

W ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. radcy prawnego M. B. (2), popełnienie przewinienia dyscyplinarnego nastąpiło zapewne wcześniej, bowiem chodzi o konsultacje przed datą wniesienia pozwu wzajemnego.

Mając na uwadze powyższe, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego odmówiła wszczęcia dochodzenia wobec radcy prawnego M. M. w sprawie możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego z uwagi na przedawnienie karalności.

Jednocześnie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego radca prawny M. B. (2) wskazała, że w sprawie nienależytego i niesumiennego wykonywania obowiązków zawodowych m.in. w sprawie nie wniesienia pozwu wzajemnego przez radcę prawnego M. M. toczyło się już postępowanie dyscyplinarne pod sygn. akt RD 127/19, które zakończyło się umorzeniem dochodzenia, wobec stwierdzenia, że czyn radcy prawnego M. M. nie wyczerpał znamion przewinienia dyscyplinarnego. Postanowienie niniejsze jest prawomocne. Zatem w ocenie zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego chociaż z tego powodu, że w tej sprawie toczyło się już postępowanie, należało odmówić wszczęcia dochodzenia.

T. N. nie zgodził się z rozstrzygnięciem niniejszego postanowienia i za pośrednictwem Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. A. W., w dniu 27 lipca 2023 r., złożył do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. odwołanie z dnia 25 lipca 2023 r., (data stempla pocztowego: 25 lipca 2023 r.)

W odwołaniu T. N. podtrzymał dotychczasowe stanowisko odnośnie zarzucanych radcy prawnemu M. M. czynów, które według skarżącego należy zakwalifikować jako przewinienie dyscyplinarne i jednocześnie wniosł:

- o uchylene postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania celem pociągnięcia radcy prawnego do odpowiedzialności dyscyplinarnej z uwagi na szkody, które radca prawny M. W. – M. wyrządziła skarżącemu w sprawie

o sygn. akt (...), toczącej przed Sądem Okręgowym (...) (...).

Ponadto skarżący T. N. zarzuca, że zaskarżone postanowienie zawiera błędy merytoryczne, jak np. twierdzenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego (pozyskane z niewiadomych źródeł), że skarżący rzekomo w maju 2019 r., wniosł w sprawie (...) powództwo wzajemne.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Stosownie do postanowień art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2022 r. poz. 1166) radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swoich obowiązków zawodowych.

Zgodnie z art. 70 ust. 1 ustawy o radcach prawnych nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od czasu popełnienia przewinienia upłynęły trzy lata, a w przypadkach przewidzianych w art. 11 ust. 2 – rok. Oznacza to, że przedawnienie karalności jest przeszkodą procesową w prowadzeniu postępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnego lub aplikanta radcowskiego. Ustanie karalności powoduje zatem brak możliwości orzeczenia kary dyscyplinarnej

Na podstawie art. 74¹ ustawy o radcach prawnych w sprawach nieuregulowanych

w ustawie do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy: 1. Kodeksu postępowania karnego; 2. Rozdziałów I - III Kodeksu karnego.

W myśl art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy nastąpiło przedawnienie karalności.

Mając na uwadze przytoczone przepisy ustawy o radcach prawnych i kodeksu postępowania karnego oraz stan faktyczny sprawy, w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. w przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z przedawnieniem karalności.

Jak bowiem wynika z akt sprawy, tj. numeru sygnatury akt sprawy: (...), w toku której radca prawny M. M. miała dopuścić

się przewinienia dyscyplinarnego oraz postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. radcy prawnego B. J. z dnia 19 lipca 2021 r., sygn. akt RD 127/19 o umorzeniu dochodzenia p – ko radcy prawnemu M. M. wobec tego, że czyn radcy prawnego polegający na tym, że w okresie od lutego 2019 r., do czerwca 2019 r., (...) W., działając umyślnie, w warunkach czynu ciągłego nienależycie i niesumienne wykonywała swoje obowiązki zawodowe w ten sposób, że będąc pełnomocnikiem z urzędu wyznaczonym do reprezentowania pozwanego T. N. w postępowaniu sądowym toczącym się przed Sądem Okręgowym (...) (...) (...), sygn. akt (...) nie wytoczyła w jego imieniu powództwa wzajemnego, nie reagowała na próby podjęcia przez klienta kontaktu oraz nie zapewniła klientowi należytej reprezentacji na rozprawie sądowej w dniu 27.05.2019 r, czym nie zapewniła mu prawidłowej obrony jego praw przed sądem - bowiem czyn radcy prawnego M. M. nie wyczerpał znamion przewinienia dyscyplinarnego, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. stwierdza, że na dzień złożenia skargi upłynął trzyletni termin przedawnienia, o którym mowa w art. 70 ust. 1 ustawy o radcach prawnych.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w pełni podziela więc stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia w sprawie możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego M. M. z uwagi na przedawnienie karalności czynu, bowiem zawiadomienie o możliwości popełnienia deliktu dyscyplinarnego przez radcę prawnego M. M. wpłynęło do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. w dniu 14 kwietnia 2023r., a zarzucany czyn dotyczy okresu od lutego 2019 r., do maja 2019 r.

Ponadto, jak słusznie zauważył Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego radca prawny M. B. (2), na przeszkodzie prowadzenia przedmiotowego dochodzenia stoi również fakt, że w sprawie uchybienia radcy prawnego M. M. w przedmiocie wniesienia pozwu wzajemnego w sprawie o sygn. akt (...) toczyło się postępowanie dyscyplinarne pod sygn. akt RD 127/19. Z tych też akt Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego powziął informacje na temat wniesienia przez T. N. powództwa wzajemnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. nie znalazł zatem podstaw do zmiany zaskarżonego postanowienia i uznał, że nie doszło do naruszenia art. 438 pkt 2 i pkt 3 k.p.k. i art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k., i na podstawie art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (Dz.U z 2022 r. poz. 1166) w zw. z art. 437 § 1 i art. 465 § 1 i 2 k.p.k. utrzymał w mocy w całości postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. radcy prawnego M. B. (2) z dnia 9 czerwca 2023 r., sygn. akt RD 53/23.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 70⁶ ust. 2 zdanie 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2022 r. poz. 166) i zryczałtowanymi kosztami postępowania dyscyplinarnego w niniejszym postępowaniu odwoławczym w wysokości 1 000,00 (słownie: tysiąc złotych) obciążono Okręgową Izbę Radców Prawnych (...) W..

Pouczenie:

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i ostateczne, bowiem Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) (...) W., w niniejszej sprawie działa jako organ II instancji

i dlatego stosownie do treści art. 426 § 1 k.p.k., w zw. z art. 74¹ oraz stosownie do treści

art. 70² ust. 1a ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (Dz.U. z 2022 r. poz. 1166) od niniejszego postanowienia nie przysługuje żaden środek zaskarżenia.